

ĐỀ BÀI:

**TẢ MỘT CHỊ
GÀ MÁI DẪN
ĐÀN CON ĐI
KIẾM MÔI.**

Bài làm 1

Chíp chíp! Chíp chíp! Chíp chíp!... Tiếng kêu của các chú gà con mới nở vừa được mẹ cho xuống ổ rộn ràng trên sân trường. Em vội chạy đi lấy tấm cho chúng ăn. Chắc là chúng đói lắm.

Mẹ của đàn gà con là chị Gà ri hiền hậu. Với bộ lông màu mận chín, chị nổi bật hẳn giữa bầy con xinh đẹp như những cuộn tơ vàng đang lăn tròn, lăn tròn giữa sân. Đạo này tuy đã có con nhưng chị vẫn còn giữ lại chút nét đẹp của một thời con gái. Chỉ khác là cái mào đỏ xưa nay chuyển sang đỏ sẫm, xệ xuống cùng một cái mỏ cong đen và dũ tận hẳn lên. Mỗi lần thấy ai đến gần đàn con, chị xù ngay lông, đôi mắt quắc lên những tia dũ tận, nghi ngờ. Hai con mắt tròn xoe luôn lấp lánh của chị lúc nào cũng liếc ngang, liếc dọc, như vừa tìm mồi, vừa trông chừng đàn con thơ dại. Hai cánh của chị bây giờ xù lông phồng, cặp chân to thấp bọc một lớp vảy cứng màu vàng luôn lấp lánh vì bới đất tìm mồi.

Đàn con của chị mười hai đứa, đứa nào cũng xinh xắn và trông mới dễ thương làm sao. Tuy cũng một mẹ đẻ ra nhưng mỗi đứa một bộ lông hơi khác nhau: đứa thì vàng tươi, đứa thì điểm thêm một vài chấm nâu nhạt trên lưng, đứa thì hai bên cánh có những chấm nâu sẫm. Nhìn chung cả đàn là một màu vàng óng bao trùm trông thật thích mắt! Con nào con nấy với những chiếc lông tơ mới nhú, mềm mại, mịn như nhung, tròn như cuộn len nhỏ. Đầu gà con nhỏ xíu. Em yêu nhất ở chúng là đôi mắt như những hạt cườm đen nhánh, long lanh như một hạt mưa xuân và chiếc mỏ nhọn vàng ươm, lúc nào cũng *chíp chíp* làm rộn cả góc sân. Ôi chao! Cặp chân mỏng manh như hai cây tăm của chúng chạy nhanh thoăn thoắt.

Sáng nào cũng thế, chị cùng đàn con đi khắp sân; chỗ nào có đất, chị dùng đôi chân bới tung tóe, mổ lia lịa. Gặp được hạt thóc, chị tróc ra thành hạt gạo ghè thành nhiều mảnh rồi *cục cục* gọi con. Cứ nghe tiếng kêu của mẹ là đàn gà con líu ríu chạy tới, tranh nhau miếng mồi mẹ cho. Có con yếu bị té lăn chiêng nhưng rồi cũng đứng dậy tranh tiếp. Một con lanh lợi tha được mồi tách ra định ăn riêng nhưng bị ba bốn con khác rượt theo, giành lại. Những lúc đó khoảnh sân nhà em ồn ào hẳn lên.

Gà mẹ đứng đỉnh đi trước, la cà từ chỗ này sang chỗ khác để đi kiếm mồi, vừa đi vừa gọi:

– *Cục, cục, nhanh lên các con!*

Đàn gà con ùa nhau chạy theo mẹ. Một chú gà con bị vấp ngã, hai chân nhũn nhũn lên trời. Chị đến đỡ con dậy:

– *Cục, cục, đừng chạy quá, kéo lại ngã nữa nghe con!*

Mỗi lần kiếm ăn xong chị dẫn con đến nằm ngay dưới gốc tre già. Lũ con xúm xít quanh chị, chúng chen chúc nhau, đứa rúc vào cánh, đứa chui

vào đuôi để chị ấp ủ. Có con nghênh đầu lên qua kẽ cánh của mẹ, để lộ hai con mắt đen láy.

Một vài con cứng cáp, nghịch ngợm, nhảy lên lưng mẹ hoặc lang thang bên ngoài một cách khá mạo hiểm. Bỗng *oác! oác!*, tiếng kêu thất thanh của gà mẹ làm náo động cả bầy con. Chúng vội vàng chạy núp vào bụi rậm. Tiếng *chiêm chiêm* im bặt. Thì ra gà mẹ thoáng thấy bóng điều hâu từ trên cao lao xuống.

Nhanh như chớp, gà mẹ lao tới ứng chiến, dùng mỏ mổ thẳng vào đầu điều hâu. Điều hâu bị đau và lỡ đà loạng choạng chúi xuống rồi gượng lại được, bay vọt lên cao. Hai con mắt thao láo như tiếc miếng mồi ngon. Gà mái vẫn xù cổ, xù cánh, đầu đầu nhìn theo, ánh mắt vẫn vện cặm giận. Nó tuy hiền lành, yếu đuối, nhưng vì lòng thương con đã trở nên gan dạ, dám chiến đấu chống kẻ thù để bảo vệ bầy con. Thật giống tình thương của mẹ thường dành cho chúng em.

Sau con nguy hiểm, chị gà mái lại bình thân dẫn đàn con đi kiếm mồi và cứ luôn miệng nhắc các con:

– *Cục, cục, đừng đi xa các con nhé!*

(Trần Duy Thứ)

Bài làm 2

Con gà mái nhà em vừa xuống ổ được hơn một tuần. Từ khi nuôi một đàn gà mồi con, gà mẹ lúc nào cũng bận rộn. Nó thay đổi từ thân hình đến công việc. Bây giờ nó to và hình như thấp hơn trước. Bộ lông vàng óng mượt bây giờ phải xù ra cho đàn gà con chui rúc. Cái mào trước đây đỏ chót, giờ thẫm lại. Dáng đi của nó không còn nhanh nhẹn như xưa. Suốt ngày nó bận bịu chăm chút cho đàn con. Kiếm được hạt gạo, con sấu là nó gọi con rới rít. Hễ con mèo, con chó, con gà khác lớn vờn đến gần là nó lại rụt cổ, xù lông đáng dữ tợn như sẵn sàng lao vào kẻ địch để bảo vệ đàn con. Thỉnh thoảng bắt được con mồi, nó mổ lên rồi lại để rơi xuống dạy đàn con tập đi kiếm ăn.

Mười chú gà con mới to hơn quả trứng, bộ lông vàng mượt, mịn như tơ. Cái mỏ hồng hồng, con con nhú ra từ cái đầu mới to bằng ngón chân cái, trông rất xinh. Đôi mắt tròn nhỏ bằng hạt đậu lúc nào cũng long lanh như giọt nước. Hai cái chân nhỏ như hai que tăm. Đặc biệt đôi cánh ngắn cùn cùn, thỉnh thoảng lại cố ve vẩy trông như buồn cười và đáng yêu.

Những lúc ăn uống no nê, gà mẹ nằm xuống hiền từ, xù bộ lông như cái chăn ấm áp. Đàn gà con riu rít quây quần bên mẹ. Con thì rúc vào bụng, con nấp dưới cánh. Con thì chui ra chui vào mà vẫn chưa nấp kín được cả người. Có con tinh nghịch nhảy lên cả lưng mẹ. Gà mẹ nằm im, cố xù bộ lông to hơn cho bầy con nghịch ngợm. Đôi mắt nó có lúc nhắm lại như ngủ nhưng chỉ một loáng đã mở ra. Mẹ em bảo là gà ngủ như thế đấy.

Em thích cho đàn gà con của nhà em ăn lắm. Mỗi ngày em cho chúng ăn đến ba lần. Em mong chúng sẽ chóng lớn để chúng lại đẻ trứng, ấp con. cứ nghĩ đến những lúc nhà em có đàn gà đầy sân mà em phấn khởi!

(Vũ Thị Thuận)

Bài làm 3

Đàn gà mới nở

Lông vàng mát dịu

Mắt đẹp sáng ngời

Ôi! Chú gà ơi!

Ta yêu chú lắm!

Mẹ dang đôi cánh

Con biến vào trong

Mẹ ngẩng đầu trông

Bọn diều, bọn quạ.

Bây giờ thông thả

Mẹ đi lên đầu

Đàn con bé tí

Liu riu chạy sau.

Con mẹ đẹp sao

Những hòn tơ nhỏ

Chạy như lăn tròn

Trên sân, trên cỏ.

Vừa trưa nắng gió

Bướm bay dập dờn

Quanh đôi chân mẹ

Một rìng chân con.

(Phạm Hồ)